

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men jeg synes, der må være en grænse for, hvad vi skal høre i debatten om Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde den 25. marts, og den grænse mener jeg er overtrådt indtil flere gange af flere ordførere.

Om det er uagtsomt, eller om det er imod bedre vidende, kan jeg ikke sige. Jeg mener bare, at vi i hvert fald har gjort, hvad vi kunne gennem de seneste 4 år, hvor debatten har kørt her i Folketinget, for at give medlemmerne det bedst tænkelige grundlag for at føre debatten på et sagligt og et faktuel grundlag. Men det synes jeg ikke flere ordførere har gjort i dag, og når bl.a. hr. Albrechtsen trækker grundlovsspørgsmålet frem, er det jo ikke korrekt, at det spørgsmål ikke har været grundigt belyst. I det lovforslag, jeg fremsatte på regeringens vegne i 1997, hvorefter Danmark kunne tilslutte sig Schengenkonventionen, var der en grundig analyse af grundlovsspørgsmålet.

Det kan ikke hjælpe noget, at hr. Albrechtsen vil pådutte os andre det besynderlige demokratisynspunkt, at fordi en gruppe borgere har indbragt grundlovsspørgsmålet for domstolene, skal loven sættes ud af kraft. Tænk, hvis hr. Albrechtsen ville bruge det princip på alle andre områder, så en borger eller en gruppe borgere kunne indbringe en lov for domstolene, og den så skulle træde ud af kraft. Tænk på skattepolitikken. Hvor var vi henne, hvis det var sådan, at blot fordi en borger eller en gruppe borgere indbragte en lov for en domstol, skulle loven sættes ud af kraft? Jeg tror ikke, hr. Albrechtsen ville bryde sig om, at det princip blev udfoldet på alle områder, og jeg mener i hvert fald, at det er en besynderlig demokratiopfattelse.

Når det drejer sig om Schengenloven, ved hr. Albrechtsen jo også godt – jeg sagde det jo så sent som ved den sidste debat den 6. februar her i salen – at Vestre Landsret pure afviste en gruppe borgeres påstand. Nu er sagen så indbragt for Højesteret, men vi ved ikke, om Højesteret tager den. Og skulle vi sætte en lov ud af kraft, fordi en gruppe borgere har indbragt spørgsmålet for Højesteret, uden at vi overhovedet ved, om Højesteret vil behandle det? Vestre Landsret ville ikke gøre det, så jeg mener ikke, det er korrekt at drage grundlovsspørgsmålet frem, heller ikke i debatten i dag.

En anden ting, som hr. Albrechtsen drog frem, er passerspørgsmålet. Den nordiske pasunion består før og efter Danmarks indtræden i det

praktiske Schengensamarbejde. Det har været helt afgørende, ikke blot for Danmark, men for alle de nordiske lande, at den nordiske pasunion forblev intakt, og det gør den. Alle de nordiske lande er enige om, at ingen af dem pludselig kan pålægge andre nordiske statsborgere at fremvise pas ved indrejse. Det er imod den nordiske pasunion, sådan er det fortsat, og sådan bliver det også efter den 25. marts.

Det kan godt ske, at SAS anbefaler deres kunder at medbringe pas, men det må stå for SAS-ledelsens egen regning. Det kan vel hænge sammen med, at SAS har den opfattelse, at når man rejser, er det det nemmeste at tage sit pas med sig, men det ændrer ikke det faktum, at det retlige grundlag for danske borgeres rejser til andre nordiske lande er pasfrihed, og sådan er det i øvrigt også i Danmark ved andre nordiske statsborgeres indrejse. Der er altså intet nyt. Den nordiske pasunion er intakt, og det er den både før og efter Danmarks indtræden.

Med hensyn til spørgsmålet om tredjelands borgere her i landet, som hr. Thulesen Dahl drog frem, er det jo rigtigt, at indenrigsministeren så sent som for mindre end 2 timer siden orienterede om det spørgsmål i Radioavisen. Også tredjelands borgere her i landet får friere rejsemuligheder efter den 25. marts, og jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Knud Erik Hansen og hr. Albrechtsen med deres politiske udgangspunkt ikke kan se, at det er fornuftigt. I dag skal f.eks. en tyrkisk pige, der bor og måske endda er født her i landet, på grund af forældrenes tidligere tilknytningsforhold til Tyrkiet søge visum for at kunne rejse til Tyskland med sin skoleklasse på studiebesøg eller lejrskole. Nu fjernes visumtvangen, så efter den 25. marts kan hun rejse med sin klasse til Tyskland uden visum, og sådan bliver det i øvrigt for alle tredjelands statsborgere. Rejseadgangen udvides.

Det er rigtigt, at når visumpligten fjernes på grund af Schengenreglerne, kan et land forlange, at når man opholder sig i det pågældende land som tredjelands statsborger, skal man anmelde det til myndighederne. Men det er ikke alle lande, der vil udnytte den mulighed. Nogle har fravalgt den, men den enkelte borger skal inden indrejse gøre sig bekendt med reglerne i det pågældende land – ikke for at få visum, men for at få at vide, om man skal henvende sig til myndighederne i landet og meddele, at man opholder sig på landets territorium. Der sker altså en udvidelse af rejseadgangen, også for tredjelan-